

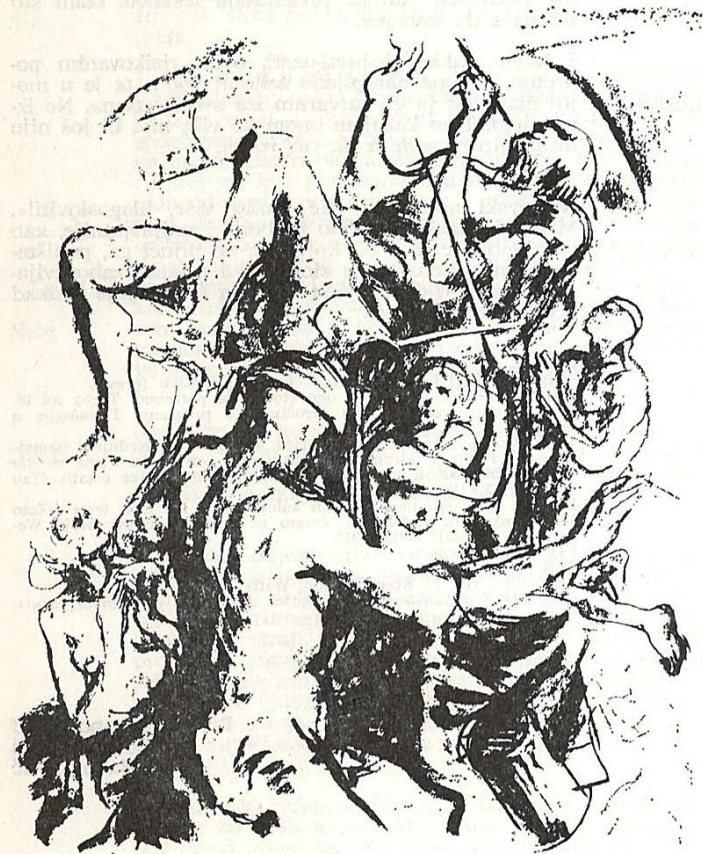
GLE DAM SVOJE LICE

oto tolnai

...
jedna konzerva pasulja
već danima kruži oko mene
kao i regina
nizozemska kraljica
na jednoj ljubičastoj poštanskoj marki
ti mi sve to veruješ bez rezerve
kruže oko mene
ali me ne proganjaju
otplivati dakle između njih otplivati
a zatim se smežati grohotom na drugom svetu

...
zelenila ima i na podu
ima ga i na tavanici
samo je eizensteinov tepih (na fotografiji andréa kertésza) večan

kojeg sam ja produžio
ulazim u istoriju filma
izlazim iz istorije filma
kažu da su ovi izlasci-ulasci prirodni
ovo ulaženje-izlaženje jeste sam film

...
ništa lepšeg od drvenih igala za pletenje

pojesti plavu nit
ostati bez neba

treba mi puno-puno malenih plavih unutrašnjih džemperera

ne smrzavam se
ali ko zna dokle ću biti
celebes bez celebesa
mrtav

...
već godinama živim ovde
u ovoj sobi
bosonog
ispod prikucanih van goghovih cokula

...
chile-film u plamenu
jedan kratak roman
kočijaška sveća i bakarna udica
u operi pred kamerom koja zelenkasti kaplje
ukoliko je o nerudi uopšte moguće napisati operu
je li boja ropstva drap
je li drap boja ropstvo
a hor
izlazeći peva tablicu množenja

...
jesam li suv
za radosti tuge
vidim li u palidrvu
zimzeleno drvo
u plavoj kutiji šibica zimzelenu šumu
ja
kojeg je šuma ćumura nacrtala
vidim li
jesam li suv
jesam li suv
za vlažni plamen radosti tuge

...
gumeni obruč točka
obrušavajući se uz visina
zastao je u vazduhu

nosorog je u međuvremenu
otišao

...
uopšte nije tako jednostavno
nekoliko ručnih časovnika
samo tako
izbaciti
u svemir

PUŽEM ZA NJOM

majka riba pod
njena kolena udaraju
ogromne ljubičaste pečate
na iskrzane žute daske
pužem za njom
ljubičaste pečate redom
potpisujem

VREME

šta sve nisu radili
s ovim freskama
vidim ih u vatri u vodi
vidim ih duboko pod malterom
dok na jednoj crno-beloj razglednici
ne dolete k meni
jer majstor je tada samo ilustrovao
a vreme je umetnik
blago dekadentno uvek metafizično
vreme pretvara svako krilato biće
čak i pčelicu zarobljenu u čilibar bonbon-zatvora
u anđela apokalipse

GLE DAM SVOJE LICE

tek sam danas otkrio
nakon pola godine
onu devojkicu na zadnjem sedištu aviona
skrivenu iza svog malog okruglog ogledalca
mazala je svoje usne bezbojnim ružem
kada sam s desna kroz onu rupu u oblaku
ugledao onu rupu u zemlji
a da su rupa u zemlji i rupa u oblaku jednakog prečnika
već sam tada primetio
ali da je i ogledalce one devojkice iste veličine
to tek sad vidim kako
gledam svoje lice
rupa u zemlji
gledam devojkicu lice
rupa u oblaku
gledam ogledalce
gledam ovu neobičnu bušilicu

S mađarskog preveo Vicko Arpad